

TÜRKÇE ÖĞRETMENİ ADAYLARININ BENİMSEDİKLERİ ÖĞRETMEN MODELLERİNİN İNCELENMESİ (NİĞDE ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)*

Duygu UÇGUN** Suna CANLI***

ÖZ

Bu çalışmanın temel amacı, Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin benimsedikleri görüşleri ve düşünceleri ortaya koymaktır. Bu doğrultuda, araştırmanın alt amaçları, öğretmen adaylarının belleklerindeki öğretmenlik modeline ilişkin özellikleri betimlemek ve bu özelliklerin Türkçe öğretiminin ilkeleri açısından alanyazında öncelenen öğretmen özellikleri ile uyumunu tartışmaktır. Betimsel nitelikli Bu çalışmada hem nitel hem de nicel veri toplama ve çözümlene tekniklerinden yararlanılmıştır. Araştırma, 2014-2015 Eğitim- Öğretim Yılı Bahar Döneminde Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği Bölümü birinci ve dördüncü sınıflarında okuyan toplam 169 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiştir. Verilere Baki ve Gökçek (2007) tarafından öğretmen adaylarının benimsedikleri öğretmen modellerini belirlemeye ilişkin geliştirilen yarı yapılandırılmış sormaca (anket) aracılığıyla ulaşılmıştır. Sormacada öğretmen adaylarına çeşitli meslek adları verilerek bu meslekleri belleklerindeki öğretmen modeline en yakın olandan başlayarak sıralamaları istenmiştir. Sormacadaki bu sıralamanın yanı sıra adayların belleklerindeki etkili öğretmen modelini betimlemek için adaylardan ilk ve son sıraya yazdıkları meslekleri neden bu sıralamada sunduklarının gerekçelerini açıklamaları istenmiştir. Öğretmen adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modelini yansıttığını düşündükleri meslek tercihleri ve bu tercihlerin gerekçe-

* Bu çalışma, 01-03 Ekim 2015 tarihlerinde İstanbul Üniversitesi Hasan Âli Yücel Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü tarafından düzenlenen 8. Uluslararası Türkçenin Eğitimi Öğretimi Kurultayında sözlü bildirinin genişletilmiş şeklidir.

** Doç. Dr., Niğde Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, duyguucun@yahoo.com

*** Yrd. Doç. Dr., Niğde Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, sunacan@gmail.com

leri incelendiğinde öğretmen adaylarının öğretmen adaylarının genel olarak geleneksel anlayışı benimsedikleri belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının etkili ve etkili olmayan öğretmen modellerine ilişkin açıklamalarının ise koşutluk göstermediği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen adayı, öğretmenin rolü, öğretmen modeli.

**INVESTIGATION OF THE TEACHER MODELS ADOPTED BY
THE PRE-SERVICE TURKISH LANGUAGE TEACHERS
(NIGDE UNIVERSITY SAMPLE)**

ABSTRACT

The main purpose of the study is to reveal pre-service Turkish language education teachers' adopted opinions and ideas in regard to teaching profession. In this respect, the sub goals of the research are to describe the characteristics of teaching model in pre-service teachers minds and to discuss the agreement of this characteristics with the anticipation teacher characteristics in literature in terms of Turkish language education principles. In this descriptive study, both qualitative and quantitative data collection and analysis techniques were used. This research study was conducted with a total of 169 freshman and senior pre-service teachers studying in the Turkish Education Department of Niğde University, Faculty of Education in 2014-2015 Academic Year Spring Semester. For the purposes of data collection, a semi-structured questionnaire, developed by Baki and Gökçek (2007) was used in order to determine the teacher models adopted by pre-service teachers. In this questionnaire, names of various professions were given to the pre-service teachers and then they were asked to rank order these professions starting with the one which they consider the closest to the teaching model in their memories. In addition to this rank ordering activity, the pre-service teachers were also asked to explain the reasons why they rank ordered the profession they rank ordered the first and the profession they rank ordered the last in the first and the last place respectively. When the preferences of pre-service teachers for the professions which they believe represent the effective teacher model, as well as the reasons for these preferences, were examined, it was found out that the pre-service teachers adopted traditional teacher model. It was also found out that the explanations made by the pre-service teachers about effective and ineffective teacher models do not run parallel to each other.

Key Words: Pre-service teacher, the role of teacher, teacher model

GİRİŞ

Bireyler doğdukları andan itibaren sosyal bir çevrede yaşamaya başlarlar. Bu çevrede model alınan kişiler de bireyin davranışları üzerinde yönlendirici bir etkiye sahiptir. Birey, eğitim-öğretim süreci içinde “öğrenci” olarak bulunmaya başladığı andan itibaren etkisinde bulunduğu çevre de genişler. Bu dönemde bireyi etkileyen kişiler arasına “öğretmenler” de girer. Köse ve Demir (2014)’e göre okullar, çocuklar için oluşturulan çok boyutlu öğrenme ortamlarıdır ve öğretmenler tıpkı diğer yetişkinler ve aile bireyleri gibi kendilerini rol model olarak sunmasalar dahi çevrelerinde bulunan çocuklar ve gençler için her zaman iyi ya da kötü model oluşturmaktadırlar. Öğretmeni model alma durumunun bireyin meslek seçiminde de etkili olduğunu bulgulayan araştırmalar bulunmaktadır (Boz ve Boz, 2008; Çermik vd., 2010; Köse ve Demir, 2014).

Öğretmen adaylarının ilk, orta ve yükseköğrenimleri boyunca yaşadıkları deneyim ve birikimler ileride kendi sınıflarında uygulayacakları etkili bir öğretmenin tutum ve davranışlarını belirlemede güvenilir bir kaynak oluşturur ve öğretmenliğin ne demek olduğunu, öğretmenlerin bakış açısından anlaşılabilmesi için onların inanışlarının da bilinmesi gerekir (Baki ve Gökçek, 2007). Öğrenciler, bir öğretmen yetiştirme programına başladıklarında genellikle kendi okul deneyimlerinden edindikleri öğretmen ve öğretme yöntemi hakkında inançlara sahiptirler (Thomson, Turner and Niefeld., 2012).

Pajares (1992)’e göre öğretmenlerin hayatları boyunca aldıkları bireysel kararların en iyi göstergesi inançlarıdır ve öğretmenlerin eğitimsel inançları, planları, derslerle ilgili kararları ve sınıf içi uygulamaları arasında güçlü bir ilişki bulunmaktadır. Ayrıca öğretmen inançlarını iyi anlamak, eğitimin etkililiğini artırmaya önemli derecede katkıda bulunacaktır (Fang, 1996). Öğretmenlerin benimsedikleri inançlar, dil eğitiminde de önemlidir (Jamalzadeh and Shahsavar, 2014). Öğretmenlerin ders süresindeki iletişimlerinde gösterdikleri gerçek performanslarıyla inanç durumları arasında sıkı bir ilişki vardır (Basturkmen, Loewn and Ellis, 2004).

Eğitim-öğretim programlarının yenilenmesiyle birlikte ülkemizdeki “eğitim” ve buna bağlı olarak “öğretmen” anlayışında da bir değişiklik olduğu görülmektedir. Buna göre öğretmenin öğrenme sürecinde öğrencilerin gelişimini izlemesi ve karşılaştıkları zorluklarda onlara yardımcı olması gerekmektedir (MEB, 2006). Geleneksel anlayışa sahip öğretmenlerden farklı olarak yapılandırmacı öğretmenler; bilginin tek kaynağı olarak kendilerini görmezler, öğrenci için çeşitli kaynaklara yönlendirici durumundadırlar, öğrenci girişimciliğini, öğrencinin soru sormasını ve düşündürücü tartışmalara girmesini desteklerler, öğrenciye seçenekler sunarlar, öğrencileriyle birlikte çalışırlar, öğrencilerin kendi aralarında iletişim kurmalarını ve onların ilk elden deneyim

yaşamalarını sağlarlar. Ayrıca yapılandırmacı öğretmenler; öğrenilecek konuyla ilgili öğrencilerin bilgi ve deneyimlerini belirler, daha sonra öğrenme ortamını öğrencilerin mevcut bilgilerini yeniden yapılandırmalarına ya da biçimlendirmelerine yardımcı olacak şekilde düzenlerler; öğrenci araştırmaları için gerekli kaynak ve materyalleri organize ederler, öğrenci öğrenmelerini izler ve değerlendirirler, sonucun yanı sıra süreç hakkında da geribildirim vermek üzere çeşitli ölçme stratejileri kullanırlar, öğrencilerin işbirliği yapmalarını, teknolojiye ulaşmalarını, öğrendiklerini, anladıklarını değişik yollarla ifade etmelerini, konuyla ilgili olan ilginç problemleri keşfetmelerini sağlarlar (Gökçe, Demirhan İşcan ve Erdem, 2012).

Öğrenciyi merkeze alan bu eğitim anlayışında öğretmenin ya da öğretmen adaylarının kendilerine yüklenen bu görevi yerine getirebilme konusunda sahip oldukları öz yeterlilik inançlarını ortaya koyan birçok çalışma yapılmıştır (Özdemir, 2008; Çapri ve Çelikkaleli, 2008; Demirtaş, Cömert ve Özer, 2011; Ülper ve Bağcı, 2012; Uysal ve Kösemen, 2013). Eldeki araştırmada ise Türkçe öğretmeni adaylarının “öğretmen rolü”ne ilişkin inançları belirlenmeye çalışılmıştır. Öğretmen inançları, öğretmen eğitimi için en değerli yapılardan biri olarak kabul edilir (Kim et al., 2013). Çünkü öğretmenlerin düşünce ve inançları onların sınıftaki tutum ve davranışlarını büyük ölçüde etkilemektedir (Baki ve Gökçek, 2007). Bu nedenle Türkçe öğretmeni adaylarının “öğretmen rolü” ya da başka bir ifadeyle “öğretmen modeline” ilişkin olarak benimsedikleri inançların belirlenmesi, gerçek sınıf ortamında sergileyecekleri davranışlar hakkında ipucu vermesi bakımından önemlidir.

Öğretmenin niteliği ve yeterliliği, eğitim öğretim etkinliklerinin başarıya ulaşmasında en önemli etmendir (Büyükkaragöz vd., 1998). Okullarda öğretim etkinliğinin temel sorumlusu olan öğretmen, öğretim programınca belirlenen konuları, belli bir gruba ya da kişiye öğreten ve davranışlarıyla da öğrenenlere örnek olur. Hem çevreyi düzenleme hem de çevrenin bir parçası olarak örnek oluşturma yönü olan öğretmenlerin değerleri, tutumları, deneyimleri, kısaca davranışları bütünüyle öğrencilerini, toplumu, kendi mesleki geleceğini ve meslektaşlarını, kişisel ve mesleki varlıklarını da etkiler (Bilen, 2002: 56). Öğretmenlik mesleğine hazırlık, genel kültür, özel alan bilgisi ve öğretmenlik meslek bilgisi ile sağlanır (Demirel, 1999) ve öğretmen yetiştirme sürecinin yükseköğretim kurumlarında öğretmen eğitimi programlarıyla başladığı varsayılır (Baki ve Gökçek, 2007).

Öğretmenlerin düşünce ve inanışlarının, onların sınıfıçi uygulamalarının üzerinde etkisi olduğuna ilişkin araştırma sonuçları (Pajares, 1992; Thompson, 1992; Fang, 1996) öğretmen adaylarını ya da öğretmenleri, araştırmalar aracılığıyla tanıma/bilme gereksinimi doğurmuştur. Bu nedenle, Türkçe öğretmeni adaylarının, öğretmenin eğitim – öğretim sürecindeki rolü-

ne ve benimsedikleri öğretmenlik modeline ilişkin düşünce ve inançlarını çözümlemek önemlidir.

Bu çalışmanın temel amacı, Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin benimsedikleri görüşleri, düşünceleri ortaya koymaktır. Bu doğrultuda öğretmen adaylarının belleklerindeki öğretmenlik modeline ilişkin özelliklere ulaşmak ve bu özelliklerin Türkçe öğretiminin ilkeleri açısından alanyazında öncelenen öğretmen özellikleri ile uyumunu tartışmaktır.

Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri öğretmen modelini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bu araştırmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modeli nedir?
2. Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeli nedir?
3. Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modeline ilişkin görüşleri cinsiyetlerine göre değişmekte midir?
4. Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeline ilişkin görüşleri cinsiyetlerine göre değişmekte midir?
5. Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modeline ilişkin görüşleri sınıf düzeyine göre değişmekte midir?
6. Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeline ilişkin görüşleri sınıf düzeyine göre değişmekte midir?

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırmada özel bir grup alınmış ve belirlenen araştırma problemi derinlemesine incelenmiştir. Bu nedenle araştırma özel durum niteliğini taşımaktadır. Özel durum yöntemi, araştırmacının araştırılan konuyla ilgili önyargıya sahip olmadan güncel bir olgu, olay, durum, birey ve gruplar üzerinde odaklanıp bunları derinlemesine incelemeye çalışmasıdır (Ekiz, 2009). Araştırmada nicel ve nitel veriler kullanılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırma 2014-2015 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümünde öğrenim gören toplam 169 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubuna ilişkin veriler Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Çalışma Grubuna İlişkin Bilgiler

	1. Sınıf	4. Sınıf	Toplam
Kız	46	59	105
Erkek	25	39	64
Toplam	71	98	169

Tablo 1'e göre çalışma grubunu oluşturan 169 öğrencinin 71'i (%42) birinci sınıfta, 98'i (%58) dördüncü sınıfta öğrenim görmektedir. Ayrıca öğrencilerin 105'i (%62) kızlardan, 64'ü (%38) erkeklerden oluşmaktadır.

Verilerin Toplanması ve Veri Toplama Aracı

Öğretmen adaylarının benimsedikleri öğretmenlik modellerinin betimlenmesine ilişkin kurgulanan bu çalışmada verilerin toplanmasında ve çözümlenmesinde hem nitel hem de nicel veri toplama ve çözümlene tekniklerinden yararlanılmıştır.

Araştırma, 2014-2015 eğitim- öğretim yılı bahar döneminde Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği Bölümü 1. ve 4. sınıflarında okuyan toplam 169 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiştir. Verilere Baki ve Gökçek (2007) tarafından öğretmen adaylarının benimsedikleri öğretmen modellerini belirlemeye ilişkin geliştirilen yarı yapılandırılmış soru-maca (anket) formu aracılığıyla ulaşılmıştır. Formun özgün biçiminde on adet meslek grubu bulunmaktadır. Alanyazında öğretmen adaylarının “öğretmen” kavramına ilişkin algılarını belirlemeye yönelik metaforik çalışmalar (Saban, Koçbeker ve Saban, 2006; Aydın ve Pehlivan, 2010; Kalyoncu, 2012; Ekiz ve Koçyiğit, 2013; Koç, 2014) da incelenmiş ve sonrasında araştırmacılar tarafından bu on meslek grubuna iki meslek daha eklenmiştir. Ardından çalışma grubunda yer alan öğretmen adaylarının belleklerinde benimsedikleri düşünülen öğretmen modelini ortaya koymak için bu meslek gruplarını –kendilerince- önem sırasına göre yazmaları, ilk ve son sıraya yazdıkları meslekleri, bu sırada görme gerekçelerini açıklamaları istenmiştir. Alanyazından hareketle öğretmenlik mesleğine ilişkin özelliklerin üst ulamlar olarak belirlenmesi ile öğretmen adaylarından toplanan veriler sınıflandırılmıştır. Elde edilen bulgular da alanyazında öncelenen özellikler doğrultusunda yorumlanmıştır.

Verilerin Çözümlemesi

Öğretmen adaylarının meslekler için yaptığı sıralamalar SPSS 16.0 programı kullanılarak incelenmiş, sıklık ve yüzdelik oranları belirlenmiş; bu veriler tablolar hâlinde sunulmuştur. Açık uçlu soruların çözülmesinde ise araştırmacılar nitel veriyi, oluşturdukları kodlama anahtarları aracılığıyla çözümlenmiştir. Kodlar, çalışma sırasında toplanan betimsel bilgiye anlam vermek için oluşturulmuştur. Yanıtların çözülmesinde birbiriyle uyuşan ve benzer cevaplar bir araya getirilerek, kategoriler oluşturulmuştur. Bu kategorilerin belirlenmesinde hem alanyazından elde edilen bilgiler hem de yanıtlardaki ortak konu ve iletilerden hareket edilmiştir.

BULGULAR

Türkçe Öğretmeni Adaylarının En Çok ve En Az Tercih Ettikleri Meslekler

Araştırmanın birinci araştırma sorusuna (Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modeli nedir?) ilişkin bulgular Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Türkçe Öğretmeni Adaylarının İlk Tercih Sıralaması

Meslekler	f	Yüzde (%)
Heykeltıraş	37	%21.9
Orkestra Şefi	25	%14.8
Doktor	24	%14.2
Bahçıvan	21	%12.4
Antrenör	19	%11.2
Gazeteci	14	%8.3
Çoban	10	%5.9
Mühendis - Hakem	7	%4.1
Ebe - İnşaat Ustası	2	%1.2
Hemşire	1	%1

Tablo 2’ye göre öğretmen adayları %21,9’luk oranla ilk sırada heykeltıraşlığı öğretmenliğe en yakın meslek olarak gördüklerini belirtmişlerdir. Heykeltıraşlığı %14,8’lik oranla orkestra şefliği, %14,2’li oranla doktorluk izlemektedir. Türkçe öğretmeni adaylarının zihinlerindeki öğretmen modelini ortaya koymak amacıyla çoğunlukla tercih ettikleri ilk üç sıradaki meslek olan *heykeltıraşlık*, *orkestra şefliği* ve *doktorluğu* seçme gerekçeleri ayrıntılı bir biçimde çözümlenmiş ve aşağıdaki temalara değinildiği bulgulanmıştır:

Heykeltıraş

Yöneten, otorite kuran

Öğretmen adaylarının tamamına yakını bu mesleği ilk sıraya koyma nedeni olarak “şekil verme” yönüne vurgu yapmıştır. Aslında öğretmenin bireysel ihtiyaçları belirleyerek eğitim-öğretim sürecini planlaması gerekir. Geleneksel anlayışa göre ise öğretmen öğrencinin etkin katılımını desteklemeyen, tek yönlü öğretim yapan, sadece bilgi aktaran kişidir (Saygılı, 2013). Gerekçeler incelendiğinde öğretmen adaylarının öğretmenliği tıpkı bir heykeltıraşın yapmakta olduğu heykeli özgürce şekillendirmesine benzer şekilde “öğrencilerini özgürce, içinden geldiği gibi yetiştiren” bir meslek olarak algıladıkları bulgulanmıştır. Buna göre öğretmen özerk, öğrenci kontrol altındadır ki bu durum öğretmen adaylarının geleneksel öğretmen modelini benimsediklerini göstermektedir.

Süreci değerlendiren

Öğretmen adaylarının sadece ikisi gerekçelerinde heykeltıraşlığın “estetik ve sanatsal” yönünü vurgulamıştır. Sanat eserinin oluşması bir süreç işidir. Bu açıdan bakıldığında öğrenci yetiştirmede eğitim-öğretim sürecini değerlendirmek, öğrencilerin eksikliklerini belirleyerek eğitim-öğretim sürecini buna göre planlamak önemlidir. Yapılandırmacı yaklaşıma göre öğretmen, “süreç değerlendirme” özelliğine sahiptir. Ancak eldeki araştırma bulgusu, öğretmen adaylarının yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen modelini benimseyemediklerini göstermektedir.

Orkestra şefi

Tercihlerini bu meslekten yana kullanan öğretmen adaylarının gerekçeleri başlıca üç tema etrafında toplanmaktadır:

Yönlendiren, rehberlik eden, yol gösteren

Yapılandırmacı yaklaşımda öğretmen, herhangi bir sorunla karşılaşan öğrencinin sorununu hemen çözmek yerine, sorunun bizzat öğrenci tarafından çözümlenmesi yönünde çaba gösterir (Yaşar, 1998). Bu yönde görüş bildiren toplam beş öğretmen adayı da gerekçelerini yazarken etkili bir öğretmenin “yol gösterici”, “rehberlik edici” yönlerini vurgulamıştır. Yapılandırmacı yaklaşımın gerektirdiği öğretmen modeli budur ancak bu mesleği seçerek gerekçesinde bu özelliklere vurgu yapan öğrenci sayısı oldukça azdır.

İdare eden, yöneten, kontrolü sağlayan

Bu özellikleri yansıtan görüşlerde öğretmen adaylarının özellikle öğretmenin sınıf içindeki rolünü “otorite kurmak” olarak algıladıkları tespit edilmiştir. Oysa yapılandırmacı yaklaşıma göre öğretmenin öğrenen özerkli-

ğini desteklemesi, bunun için de uygun eğitim ortamları oluşturmaya çalışması gerekir. Orkestra şefliğini bu özellikleri bakımından öğretmenlik mesleğine benzeten toplam on öğretmen adayı tespit edilmiştir.

Tek yönlü öğretim yapan

Öğretmenliği orkestra şefliğine benzeten öğretmen adaylarından yedisi, şef gibi bir öğretmenin tek taraflı öğretim yapan disiplinli bir öğretmen olacağını belirtmişlerdir. Buna göre öğretmeni merkeze alan bu düşüncenin geleneksel bakış açısını yansıttığı, dolayısıyla öğretmen adaylarının yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen modelini benimsemedikleri söylenebilir.

Doktor

Bu mesleği öğretmenliğe yakın gören öğretmen adaylarının gerekçeleri incelendiğinde başlıca dört tema tespit edilmiştir:

Yönlendiren, yol gösteren

İki öğretmen adayı öğretmenlerin öğretim sürecinde “rehber olma” özelliğine vurgu yapmıştır. Bu da bu grupta yer alan öğretmen adaylarının yapılandırmacı yaklaşıma uygun öğretmen modelini tam olarak benimsemediklerini göstermektedir.

Çok çalışan, araştıran, kendini geliştiren

Yapılandırmacı yaklaşımın benimsendiği mevcut program, öğretmene “ortam düzenleyici” rolünü vermiştir. Öğretmenin bu noktada doğru ve etkili düzenlemeler yapabilmesi için araştırmaya, öğrenmeye devam etmesi, kendini yenilemesi gerekir. Kaldı ki bu, geleneksel eğitim anlayışında da öğretmenin sahip olması gereken bir özelliktir. Ancak sadece bir öğretmen adayının bu özelliği vurgulamış olması dikkat çekicidir

İhtiyaca göre eğitim öğretim yapan

Bu özellik, yapılandırmacı eğitim anlayışını yansıtmaktadır. Çünkü bu anlayışta öğrenciyi merkeze almak esastır. Öğretmenin bu özelliğini beş öğretmen adayı vurgulamıştır.

Sorunları çözen

Yapılandırmacı yaklaşıma göre öğretmen, verimli bir öğrenmenin gerçekleşmesi için, öğrencinin öğrenme-öğretim sürecinde sorumluluk alması gerektiğine inanır. Okul ortamında gerçekleştirilecek öğrenmelerin öğrenci-merkezli olmasını ister ve bu yönde çaba gösterir (Yaşar, 1998). Beş öğretmen adayı, öğretmenin “sorun çözme” özelliğine sahip olması gerektiğini ifade etmiştir. Bu, öğretmen adaylarının öğretmeni merkeze alan geleneksel

yaklaşımı benimsediğini göstermektedir. Çünkü yapılandırmacı yaklaşıma öğretmen, sorunu çözmek yerine öğrencinin dikkatini soruna çeker ve bunu çözebilmesi için ona uygun ortamlar hazırlar.

Araştırmanın ikinci araştırma sorusuna (Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeli nedir?) ilişkin bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Türkçe Öğretmeni Adaylarının Son Tercih Sıralaması

Meslekler	f	Yüzde (%)
Çoban	37	%22
Ebe	31	% 18.3
Gazeteci	21	% 12.4
Bahçıvan	15	% 8.9
Hemşire	11	% 6.5
Heykeltıraş	10	% 5.9
İnşaat Ustası	9	% 5.3
Mühendis - Doktor	8	% 4.7
Hakem	7	% 4.1
Antrenör-Orkestra Şefi	4	% 2.4

Tablo 3'e göre öğretmen adayları %22 oranla çobanlığı öğretmenliğe en uzak meslek olarak gördüklerini belirtmişlerdir. Ebelik ve gazetecilik de öğretmen adaylarının öğretmenliğe en az benzettikleri diğer mesleklerdir. Öğretmen adaylarının bu meslekleri son sıraya yazma gerekçeleri incelendiğinde aşağıdaki temalara değindikleri belirlenmiştir.

Çoban

Türkçe öğretmeni adaylarının en son sıraya yazdıkları çobanlık mesleğini seçme gerekçeleri analiz edildiğinde aşağıdaki temalar bulunmuştur:

Öğrenciyi yöneten ve kontrol eden

Öğretmen adaylarının çoğu, çobanın “sürüyü yönetme” özelliğine dikkat çekerek böyle bir öğretmenin “öğrenciyi istediği tarafa yönlendireceğini” ve kendini merkeze alarak bazı davranışları zorla yaptıracağını belirtmişlerdir. Yani bu öğretmen adayları, yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen modelini savunan görüşlerini ortaya koymuşlardır.

Öğrenciye bir şey öğretmeyen

Yapılandırmacı yaklaşımda öğretmen “bilgi aktarıcı” değildir. Gerekçelerini bu temada sunan öğretmen adayları, çobanlığı sadece “düzen sağlayıcı”

özelliğiyle ele almış ve öğretmenin bilgi aktarması gerektiğini vurgulamıştır. Bu adayların geleneksel eğitim anlayışını benimsedikleri görülmektedir.

Ebe

Bu mesleği sona yazan öğretmen adaylarının çoğu gerekçe belirtmemişlerdir. Gerekçesini yazan öğretmen adaylarının görüşleri ise iki tema etrafında toplanmaktadır:

Öğrenciye bir şey öğretmeyen

Öğretmen adaylarının yarıdan fazlası, ebelik mesleğini “öğretme” yönü olmadığından öğretmenlikle benzeştirememiştir. Bu adayların geleneksel anlayışı benimsediği söylenebilir.

Süreçte etkin olmayan

Yapısalcı ortamda öğretmen, gerektiğinde grubun doğal üyesiymiş gibi öğrenme-öğretme etkinliklerine katılarak öğrencilerin öğrenmelerini kolaylaştırmaya çalışır (Yaşar, 1998). Dolayısıyla bu yönüyle ebeliğin öğretmenliğe en az benzediğini düşünen öğretmen adayları yapılandırmacı yaklaşımın gerektirdiği öğretmen modelini benimsemiştir.

Gazeteci

Öğrenciyi isteklendirmeyen sadece bilgi aktaran

İsteklendirme, öğrenme sürecinde öğrenmenin hızını, niteliğini ve başarısını etkileyen önemli değişkenlerden biridir. Ders araç-gereçlerini daha çekiçi hâle getirmek, ders konularıyla günlük hayat arasında bağlantılar kurmak, ödül yöntemini kullanacağı rekabet ortamları yaratmak, öğrenciler için iyi birer uyarıcı olabilir (Uçgun, 2013). Gazetecilik mesleğini sadece “gördüğünü, duyduğunu ve bildiğini aktarma” özelliğiyle ele alan öğretmen adayları, böyle bir öğretmenin bildiklerini aktarmadan öteye geçemeyeceğini, etkili öğrenmeyi sağlayamayacağını, hepsinden önemlisi öğrenciyi öğrenme konusunda isteklendirmezse başarılı olmayacağını belirtmiştir. Bu adayların yapılandırmacı yaklaşıma uygun öğretmen modelini benimsediği söylenebilir.

Cinsiyete Göre Türkçe Öğretmeni Adaylarının En Çok ve En Az Tercih Ettiği Meslekler

Araştırmanın üçüncü araştırma sorusuna (Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modeline ilişkin görüşleri cinsiyetlerine göre değişmekte midir?) ilişkin bulgular Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. Cinsiyete Göre Türkçe Öğretmeni Adaylarının İlk Tercih Sıralaması

<i>Kız</i>	<i>f</i>	<i>Yüzde (%)</i>	<i>Erkek</i>	<i>f</i>	<i>Yüzde (%)</i>
Heykeltıraş	30	%29	Antrenör	22	%34.37
Bahçıvan	18	%17.14	Doktor	18	%28.12
Orkestra Şefi	15	%14.28	Orkestra Şefi	15	%23.43
Gazeteci	9	%8.57	Çoban-Heykeltıraş	7	%11
Antrenör	5	%5	Gazeteci	5	%8
Hakem	4	%4	Bahçıvan-Hakem	3	%5
Çoban	3	%3	Ebe	2	%3.1
İnş.Usta.-Hemşire	1	%0.9	İnş.Usta.-Mühendis	1	%1.5

Tablo 4'e göre kız öğretmen adaylarının öğretmenliğe en yakın buldukları meslek "heykeltıraşlık" (%29), erkek öğretmen adaylarının ise "antrenörlük"tür (%34.37). Gerekçeleri incelendiğinde kızların heykeltıraşlığın "şekillendirici" erkeklerin ise antrenörlüğün "bilgi aktaran", "yöneten", "disiplinli ve kural uygulayıcı" özelliklerine vurgu yaptığı görülmektedir. Buna göre kız ve erkek öğretmen adaylarının geleneksel öğretmen anlayışını benimsedikleri söylenebilir.

Araştırmanın dördüncü araştırma sorusuna (Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeline ilişkin görüşleri cinsiyetlerine göre değişmekte midir?) ilişkin bulgular Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Cinsiyete Göre Türkçe Öğretmeni Adaylarının Son Tercih Sıralaması

<i>Kız</i>	<i>f</i>	<i>Yüzde (%)</i>	<i>Erkek</i>	<i>f</i>	<i>Yüzde (%)</i>
Çoban	28	%27	Ebe	14	%23.33
Ebe	17	%16.1	Çoban	9	%15
Gazeteci	15	%14.28	Bahçıvan	7	%12
Bahçıvan	8	%8	Gazeteci	6	%10
Hemşire	7	%7	İnşaat Ustası	5	%8.3
Mühendis-Heykeltıraş	6	%6	Hemşire-Heykeltıraş	4	%7
Doktor	5	%5	Ork. Şefi-Dr.-Hakem	3	%5
Antren.-İnş.Ust.-Hakem	4	%4	Mühendis	2	%3.33
Orkestra Şefi	1	%0.9			

Tablo 5'e göre kız öğretmen adaylarının öğretmenliğe en uzak buldukları meslek "çobanlık" (%27), erkek öğretmen adaylarının ise "ebe-

lik”tir (%23.33). Gereçekleri incelendiğinde benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeli, öğretmen adaylarının yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen anlayışında olduklarını göstermektedir.

Sınıf Düzeyine Göre Türkçe Öğretmeni Adaylarının En Çok ve En Az Tercih Ettiği Meslekler

Araştırmanın beşinci araştırma sorusuna (Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili öğretmen modeline ilişkin görüşleri sınıf düzeyine göre değişmekte midir?) ilişkin bulgular Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6. Sınıf Düzeyine Göre Türkçe Öğretmeni Adaylarının İlk Tercih Sıralaması

1.	Sınıf	f	Yüzde (%)	4. sınıf	f	Yüzde (%)
	Orkestra Şefi	14	%20	Heykeltıraş	24	%24.48
	Heykeltıraş	13	%18.3	Doktor	14	%14.28
	Antrenör	12	%17	Bahçıvan-Orkestra Ş.	11	%11.22
	Bahçıvan-Doktor	10	%14.08	Çoban-Gazeteci	9	%9.18
	Gazeteci	5	%7.04	Antrenör	7	%7.14
	Mühendis-Hakem	2	%3	Mühendis-Hakem	5	%5.10
	İnş.Usta.-Ebe-Çoban	1	%1.40	İnş.Usta.-Hemşire-Ebe	1	%1.02

Tablo 6’ya göre 1. sınıf öğrencileri, orkestra şefliğini (%20), 4. sınıf öğrencileri de heykeltıraşlığı (%24.48) öğretmenlik mesleğine benzer olduklarını ifade etmişlerdir. Gereçekleri incelendiğinde öğretmen adaylarının benimsediği geleneksel öğretmen modelinin sınıf düzeyine göre değişmediği belirlenmiştir.

Araştırmanın altıncı araştırma sorusuna (Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modeline ilişkin görüşleri sınıf düzeyine göre değişmekte midir?) ilişkin bulgular Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7’ye göre, 1. sınıf öğrencilerinin %22’lik oranla, 4. sınıf öğrencilerinin de %23’lük oranla çobanlık mesleğini öğretmenliğe benzettikleri görülmektedir. Gereçekleri incelendiğinde öğretmen adaylarının geleneksel öğretmen modelini benimsedikleri bunun da sınıf düzeyine göre değişmediği bulgulanmıştır.

Tablo 7. Sınıf Düzeyine Göre Türkçe Öğretmeni Adaylarının Son Tercih_Sıralaması

1.	Sınıf	f	Yüzde (%)	4. sınıf	f	Yüzde (%)
	Çoban	15	%22	Çoban	22	%23
	Ebe-Bahçıvan	13	%19	Ebe	18	%19
	Gazeteci	6	%9	Gazeteci	15	%16
	Hakem	5	%7.24	Heykeltıraş	8	%8.3
	Hemşire	4	%6	Hemşire	7	%7.29
	Dr-Mühendis- İnş.Ustası	3	%4.34	İnşaat Ustası	6	%6.25
	Antrenör-Heykeltıraş	2	%3	Mühendis-Doktor	5	%5.20
				Orkestra Şefi	4	%4.16
				Bahçıvan-Antrenör-Hakem	2	%2.08

TARTIŞMA

Araştırmanın bulguları incelendiğinde Türkçe öğretmeni adaylarının ilk üç tercihini *heykeltıraşlık*, *orkestra şefliği* ve *doktorluk* mesleklerinin oluşturduğu görülmektedir. Eminoğlu Küçüktepe ve Gürültü (2014), öğretmenlerin “yapılandırmacı öğretmen” kavramına ilişkin algılarına yönelik metafor çalışması yapmış ve araştırmalarında katılımcılar “biçimlendirici-şekillendirici olarak öğretmen” kategorisinde öğretmenin; *farklı yöntem ve teknikleri kullanarak, farklı zekâ türlerine seslenen, öğrenci için bilgi iskelesi kuran, bilgiyi yapılandıran, öğrencilere göre şekil alan, değişen bir yapısı olan, öğrenciye kazandırılması gereken davranışları kazandıran* kişi olarak tanımlandığı görülmektedir. Bu yorumlardan öğretmenlerin “yapılandırmacı öğretmen” kavramını yüksek oranda doğru algıladıkları söylenebilir. Ancak eldeki araştırmada öğretmenliği heykeltıraşlığa benzeten öğretmen adaylarının çoğu “*yöneten, otorite kuran*” özelliğine vurgu yapmıştır. Meslek tercih gerekçelerine ilişkin yaptıkları açıklamalardan öğretmen adaylarının genel olarak geleneksel anlayışı benimsedikleri yorumu yapılabilir. Baki ve Gökçek (2007) de çalışmalarında ilköğretim bölümündeki öğretmen adaylarının daha çok geleneksel yaklaşımı, ortaöğretimdeki öğretmen adaylarının ise yapılandırmacı yaklaşımı benimsediklerini bulgulamışlardır. Aydın ve Pehlivan (2010)’a göre de sahip oldukları düşünülen geleneksel eğitim anlayışına uygun şekilde öğretmen adayları çoğunlukla öğretmeni “*bilgi kaynağı*” öğrenciyi de “*bilgi alıcı*” olarak görmekteyler. Cerit (2008) ve Aslan (2013) da araştırmalarında benzer bulgular elde etmişlerdir. Buna göre eldeki araştırma bulgusuyla anılan araştırma bulguları birbirini destekler nitelik-

tedir. Öğretmen adaylarının geleneksel öğretmen modelini benimsemelerinde öğretmen adaylarının önceki eğitim yaşantılarında birlikte oldukları öğretmenlerinin etkisinden kurtulamamış olmalarının etkili olabileceği düşünülmektedir. Üniversite eğitimleri sırasında kendilerine ders veren öğretim elemanlarının da yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen modelini tam olarak yansıtamamalarının öğretmen adaylarının benimsedikleri öğretmen modeli üzerinde etki olduğu da söylenebilir. Günay (2015) da araştırmasında eğitim fakültelerinde görev yapan öğretim elemanlarının yapılandırmacı yaklaşımı benimseyen öğretmene ilişkin algılarını incelemiş ve öğretim elemanlarının yapılandırmacı öğretmeni “*bilgi aktaran*” olarak gördüklerini bulgulamıştır.

Türkçe öğretmeni adayları son tercih olarak *çobanlık*, *ebelik* ve *gazeteciliği* seçmişlerdir. Bu tercihlerinin gerekçeleri incelendiğinde öğretmen adaylarının yapılandırmacı öğretmen modelini destekledikleri belirlenmiştir. Baki ve Gökçek (2007) de araştırmalarında benzer sonuçlara ulaşmışlardır.

Araştırma bulgularına göre erkek Türkçe öğretmeni adaylarının zihinlerindeki “öğretmen” profiline en yakın buldukları meslek “*antrenörlük*” iken kızlarınki “*heykeltıraşlık*”tır. Öğretmen adaylarının bu meslekleri belirlemelerinde kızların erkeklere göre sanata, erkeklerin de kızlara göre spora daha çok ilgili olmalarının etkili olduğu düşünülmektedir. Nitekim Şenlitürk (2013) araştırmasında, kızların erkeklere göre plastik sanatlarla daha ilgili oldukları ve sergilere katılmayı, sergileri gezmeyi daha çok sevdiğikleri bulgusuna ulaşmıştır. Erkek öğrencilerin ise spora ve beden eğitimi derslerine kızlara göre daha fazla olumlu tutum geliştirdiklerini bulgulayan araştırmalar bulunmaktadır (Kangalgil, Hünük ve Demirhan, 2006; Çelik ve Pular, 2011; Ekici, Bayrakdar ve Hacıcaferoğlu, 2011). Araştırmanın diğer bulgusu da öğretmen adaylarının benimsedikleri etkili olmayan öğretmen modelini belirlemeye yöneliktir. Söz konusu mesleklerin kızlar için *çobanlık*, erkekler için *ebelik* olduğu belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının bu meslekleri öğretmenliğe yakın ve uzak görme gerekçeleri incelendiğinde kız ve erkek adayların yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen modelini tam olarak benimseyemedikleri görülmektedir.

Araştırmada Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri etkili ve etkili olmayan öğretmen modeline ilişkin görüşlerinin sınıf düzeyine göre değişip değişmediği de incelenmiştir. Buna göre adayların geleneksel öğretmen anlayışını benimsedikleri ve bu durumun sınıf düzeyine göre değişmediği belirlenmiştir. Aydın ve Pehlivan (2010) da öğretmen adaylarının öğretmen merkezli eğitim anlayışına sahip olduklarını ve sınıf düzeyinin bunu etkilemediğini bulgulamışlardır. Bu durum Türkçe eğitimi bölümlerinde okutulmakta olan derslerin özellikle uygulamalı derslerin öğretmen adaylarına –yapılandırmacı yaklaşımın öngördüğü öğretmen modelini- benimseme-

leri noktasında fazla katkı sağlamadığını düşündürmektedir. Şahin (2014)'e göre öğretmen adayları “öğretmen merkezli”, modern bilgiden yoksun, klasik, tekdüze, standart bir anlayışla yetiştirildiklerini düşünmektedirler. Tanrıseven ve Cengizhan (2013)'ın araştırma bulgularına göre eğitim fakültelelerinde okutulan alan ve meslek bilgisi derslerinde yapılandırmacı yaklaşımın öğretim programının öğelerine tam olarak yansımadağı belirlenmiştir. Sinan ve Akyüz (2012) de araştırmalarında öğretmen adaylarının, geleneksel öğretime daha yakın olmak üzere, geleneksel ve yapılandırmacı görüş arasında bir inanca sahip olduklarını tespit etmişleridir. Anılan araştırma bulguları, eldeki araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Türkçe öğretmeni adaylarının benimsedikleri öğretmen modelini incelemek amacıyla gerçekleştirilen bu çalışmada öğretmen adaylarının yapılandırmacı yaklaşımın öğretmen öğretmen modelini tam olarak benimseyemedikleri belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının benimsediğı geleneksel öğretmen modeline ilişkin görüşleri cinsiyetlerine ve sınıf düzeylerine göre de değişmemektedir.

Araştırmada elde edilen bulgulara göre Türkçe eğitimi bölümlerinde okutulan uygulamalı derslerde öğretmen adaylarının yapılandırmacılık yaklaşımını benimseyen öğretmen modelini içselleştirebilmeleri için uygun eğitim ortamlarının hazırlanması önerilebilir. Bunun için uygulamalı derslerde öğretmen adaylarına – “yapılandırmacılık anlayışını benimseyen bir öğretmen”in sahip olması gereken özellikleri yansıtacakları- örnek ders sunumları yaptırılabilir. Sunumun eksik ya da bu modelle uyuşmayan yönleri sunumun ardından tartışılmalı ve böylece diğer öğretmen adaylarının da ortamdan çıkarımında bulunmaları sağlanmalıdır.

KAYNAKÇA

ASLAN, S. (2013). “Birleştirilmiş Sınıflarda Görev Yapan Öğretmenlerin “Öğretmen” Kavramı İle İlgili Algılarının Metaforik İncelenmesi”, *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, S: 8 (6).

AYDIN, İ. S. ve PEHLİVAN, A. (2010). “Türkçe Öğretmeni Adaylarının “Öğretmen” ve “Öğrenci” Kavramlarına İlişkin Kullandıkları Metaforlar”, *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, S:5 (3).

BAKİ, A. ve GÖKÇEK, T. (2007). “Matematik Öğretmeni Adaylarının Benimsedikleri Öğretmen Modeline İlişkin Bazı İpuçları”, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S: 32.

BASTURKMEN, H., LOEWN, S. & ELLIS, R. (2004). “Teachers' Stated Beliefs about Incidental Focus on Form and their Classroom Practices”, *Applied Linguistics*, S: 25 (2).

BİLEN, M. (2002). *Plandan Uygulamaya Öğretim*, Ankara:Anı Yayıncılık.

BOZ, Y., ve BOZ, N. (2008). “Kimya ve Matematik Öğretmen Adaylarının Öğretmen Olma Nedenleri”. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, S: 16 (1).

BÜYÜKKARAGÖZ, S., MUŞTA M., YILMAZ H. ve PİLTEN H. (1998). *Öğretmenlik Mesleğine Giriş (Eğitimin Temelleri)*, Konya: Mikro Yayınları.

CERİT, Y. (2008). “Öğretmen Kavramı İle İlgili Metaforlara İlişkin Öğrenci, Öğretmen ve Yöneticilerin Görüşleri”, *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, S: 6 (4).

ÇAPRI, B., ve ÇELİKKALELİ, Ö. (2008). “Öğretmen Adaylarının Öğretmenliğe İlişkin Tutum ve Mesleki Yeterlik İnançlarının Cinsiyet, Program ve Fakültelerine Göre İncelenmesi”, *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S:9 (15).

ÇELİK, Z. ve PULUR, A. (2011). “Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumları”. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Kongresi 25-27 Mayıs 2011, *Yüzcüncü Yıl Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayısı*.

ÇERMİK, H., DOĞAN, B. ve ŞAHİN, A. (2010). “Sınıf Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğini Tercih Sebepleri”, *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S:28.

DEMİREL, Ö. (1999). *Planlamadan Değerlendirmeye Öğretme Sanatı*, Ankara: Pegem A.

DEMİRTAŞ, H., CÖMERT, M. ve ÖZER, N. (2011). “Öğretmen Adaylarının Özyeterlik İnançları ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları”, *Eğitim ve Bilim*, S:36 (159).

EKİCİ, S., BAYRAKDAR, A. ve HACICAFEROĞLU, B. (2011). “Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersi tutumlarının değerlendirilmesi”, *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, S:8 (1).

EKİZ, D. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Anı Yayıncılık.

EKİZ, D. ve KOÇYİĞİT, Z. (2013). “Sınıf Öğretmenlerinin “Öğretmen” Kavramına İlişkin Metaforlarının Tespit Edilmesi”, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, S:21 (2).

EMİNOĞLU KÜÇÜKTEPE, S. ve GÜRÜLTÜ, E. (2014). “Öğretmenlerin "Yapılandırmacı Öğretmen" Kavramına İlişkin Algılarına Yönelik Metafor Çalışması Örneği”, *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S:14(2).

FANG, Z. (1996). “A Review of Research on Teacher Beliefs and Practices”, *Educational Research*, S: 38(1).

GÖKÇE, E., DEMİRHAN İŞCAN, C. ve ERDEM, A. (Şubat, Mart, Nisan 2012). “Öğretmen Adaylarının Sınıf Ortamında Yapılandırmacılık Yaklaşımına Uygun Çalışmalar Gerçekleştirilmesine İlişkin Gözlemleri”, *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, S:1 (1).

GÜNAY, R. (2015). “Eğitim Fakültesinde Görev Yapan Öğretim Elemanlarının Yapılandırmacı Öğretmen Algıları”, *İlköğretim Online*, S:14(3).

JAMALZADEH, M. & SHAHSAVAR, Z. (2014). "The Effects of Contextual Factors On Teacher's Beliefs And Practices", *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, S: 192.

KALYONCU, R. (2012). "Görsel Sanatlar Öğretmeni Adaylarının "Öğretmenlik" Kavramına İlişkin Metaforları", *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, S: 9 (20).

KANGALGİL, M., HÜNÜK, D. ve DEMİRHAN, M. (2006). "İlköğretim, Lise ve Üniversite Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması", *Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe J. of Sport Sciences*, S: 17 (2).

KIM, C., KIM; M. K., LEE, C., SPECTOR, J. M. & DEMEESTER, K. (2013). "Teacher beliefs and technology integration", *Teaching and Teacher Education*, S.29.

KOÇ, E. S. (Nisan 2014). "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmen ve Öğretmenlik Mesleği Kavramlarına İlişkin Metaforik Algıları", *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S:15 (1).

KÖSE, M. ve DEMİR, E. (2014). "Öğretmenlerin Rol Modelliği Hakkında Öğrenci Görüşleri", *Uluslararası Sosyal ve Ekonomik Bilimler Dergisi*, S: 4 (1).

MEB, Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı. (2006). *İlköğretim Türkçe Dersi (6, 7, 8. Sınıflar) Öğretim Programı*, Ankara: MEB Yayınları.

ÖZDEMİR, S. M. (2008). "Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretim Sürecine İlişkin ÖzYeterlik İnançlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi", *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, S: (54).

PAJARES, M. (1992). "Teachers' Beliefs and Educational Research: Cleaning up a Messy Construct", *Review of Educational Research*. S: 3.

SABAN, A., KOÇBEKER, B. N. ve SABAN, A. (2006). "Öğretmen Adaylarının Öğretmen Kavramına İlişkin Algılarının Metafor Analizi Yoluyla İncelenmesi", *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, S:6 (2).

SAYGILI, S. (2013). "Sanayi Toplumundan Bilgi Toplumuna Geçiş Sürecinde Eğitimde Dönüştürücü Bir Entelektüel Olarak Öğretmenler", *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Özel Sayı*.

SİNAN, O. ve AKYÜZ, G. (2012). "İlköğretim Matematik Öğretmen Adaylarının Matematik Öğretimine İlişkin İnançları", *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9 (17).

ŞAHİN, İ. (2014). "Öğretmen Adaylarının Nasıl Yetiştirildiklerine İlişkin Görüşleri", *Kastamonu Eğitim Dergisi*, S: 22(1).

ŞENLİTÜRK, A. (2013). Öğretmen Adaylarının Plastik Sanatlara Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü*, Burdur.

TANRISEVEN, I. ve CENGİZHAN, S. (2013). "Yapılandırmacı Yaklaşımın Eğitim Fakültesi Programlarına Yansımaları", *International Journal of Social Science*, S: 6 (7).

THOMSON, M. M., TURNER, J. E. & NIETFELD, J. L. (2012). "A Typological Approach to Investigate the Teaching Career Decision: Motivations and Beliefs about Teaching of Prospective Teacher Candidates", *Teaching and Teacher Education*, S: 28 (2012).

UÇGUN, D. (2013). "Türkçe Öğretmenlerinin Öğrencileri Motive Etme Düzeyleri ile İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Dersine Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki", *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S: 9 (2).

UYSAL, İ. ve KÖSEMEN, S. (2013). “Öğretmen Adaylarının Genel Öz-Yeterlik İnançlarının İncelenmesi”, *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, S: 2 (2).

ÜLPER, H. ve BAĞCI, H. (2012). “Türkçe Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Dönük Öz Yeterlik Algıları”, *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, S: 7 (2).

YAŞAR, Ş. (1998). “Yapısalcı Kuram ve Öğrenme-Öğretme Süreci”, *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, S. 8 (1-2).